

ŠŤASTNÝ A VESELÝ 2021 (A BEZ KORONAVIRU)

Milí Třeboňáci, milí čtenáři Třeboňského světa, jako řada jiných, i já vám moc přeji úspěšný a pohodový rok 2021, v osobním životě i v zaměstnání, a hlavně v dobrém zdraví.

Ten minulý rok 2020 byl od počátku hodně podivný pod tíhou rozšíření koronaviru z Číny, rok plný zmatků, roušek a omezeného života. Někteří jsou vystrašení či znejistěni, jiní naštvaní. Vypadáme trochu jak parta lapků, když jdeme po ulici či nakoupit, nemůže se cestovat, jít normálně do restaurace, ke kadeřníkovi, atd. Všichni už mají dost cyklů otevírání/zavírání a hlavně jejich následků. A pak ztrácíme respekt, protože se už nechceme nechat děsit zmatenými či katastrofickými informacemi z TV a médií. Snad se konečně podaří zorganizovat plošné testování, které by oddělilo infikované od zdravých a potlačilo šíření epidemie. Jsem chronický optimista a věřím, že za pár měsíců už bude koronavirus pod kontrolou.

Teď je naprosto klíčové se soustředit na jediné racionální řešení současné pandemie – rychlé očkování proti koronaviru. Řada lidí na to čeká jako na spasení. Veřejnost, pracovní kolektivy, možná i rodiny jsou rozděleny v názoru na očkování. Ano či ne – oba pohledy jsou legitimní, mají nějaké argumenty. Každý má právo a svobodu si o svém těle a zdraví rozhodovat sám, ale musí si uvědomit, že pokud není očkovan, může se nakazit a také šířit nákazu.

Moje letošní novoroční „poselství“ je přesvědčovat lidi, aby se proti koronaviru nechali očkovat. Aby nevěřili různým spikleneckým teoriím, co vše špatného může vakcína způsobit, které se vedou v sociálních bublinách někde na Facebooku. Překvapuje mne, že známé celebrity a politici již spolu nestojí v jednom šiku na obrazovce a nevedou masivní kampaň pro očkování, tak jako to vidíme někde v zahraničí. Já osobně věřím vědcům – imunologům a epidemiologům, že není

lepší cesta než očkování. Vakcinace proti infekčním nemocem je přece jeden z největších objevů novověku.

Některé země již mají přesné plány a organizovaně očkují. Není asi náhodou, že jsou to Velká Británie, a brzy i Kanada a USA. Bohužel Evropa se zatím utápí ve vnitřních problémech. V polovině prosince, kdy píši tento článek, se na schválení vakcíny proti koronaviru teprve čeká. Všichni doufáme, že se snad i naše vláda poučila z předchozího chaosu a očkování se jí podaří zorganizovat bez zmatků a co nejrychleji. Já osobně, z pozice vědce a vysokoškolského profesora, rozhodně vakcinaci věřím a nechám se naočkovat co nejdříve, jak to bude možné.

Milí Třeboňáci, čím více nás bude, tím menší bude pravděpodobnost šíření nákazy a konec všech možných omezení. A také zase možná najdeme klid v duši, který teď mnoha lidem chybí.

Ještě jednou vám přeji šťastný rok 2021.

Jiří Masojídek

VITORAZSKO V TŘEBOŇSKÉM OKRESE

V listopadovém vydání Třeboňského světa bylo připomenuto připojení Vitorazska k Československu a začlenění většiny nově nabytých obcí do třeboňského okresu. V následujících několika letech byla postupně přebírána z rakouských okresů úřední agenda a byly řešeny nové problémy, které rozšíření okresu o Vitorazsko přineslo.

Brzy se ukázalo, že administrativní přičlenění obcí k pevné inkorporaci jeho obyvatel nestačí. V novinách se objevovaly stížnosti na malý zájem třeboňských úřadů o obyvatele Vitorazska a na údajné přezíravé jednání a nadřazený postoj úředníků k obyvatelstvu vitorazského venkova. Zatím neumíme rozhodnout, jestli byla snaha okresních úředníků o inkorporaci Vitorazanů nízká či špatně cílená. Zájem o nově nabyté území v každém případě úřady projevovaly.

V tomto kontextu je zajímavý návrh městské rady z Českých Velenic, která 1. dubna 1925 (a jistě to nebyl aprílový žert) požádala o odtržení několika obcí od třeboňského okresu a chtěla vytvořit nový okres České Velenice. Součástí zamýšleného okresu měly být všechny vitorazské obce, více než desítky obcí okresu Nové

Hradky včetně jejich sídla a k nim ještě Nová Ves u Klikova, Klikov s Františkovem, Suchdol nad Lužnicí s osadou Šmelcovna, Hrdlořezy a Bor z okresu Třeboň.

Českoveleničtí radní přikládali svému městu velký historický a národnostní význam, který chtěli podpořit expoziturou státních úřadů. Předpokládali ve svém městě značný nárůst českého obyvatelstva a tím posílení českého vlivu v pohraničí. Očekávali brzký návrat původních obyvatel, kteří po změně státních hranic optovali pro Rakouskou republiku a museli se do ní alespoň na tři roky přestěhovat. Město podle nich mělo národnostně ustát návrat Rakušanů díky početní převaze stále přicházejících českých dražních zaměstnanců a právě státním úřadům. Rozvoj města, přicházející čeští obyvatelé a významný železniční uzel mezi Prahou a Vídní měli být důvody k přesunutí sídla úřadů z menších a převážně německých Nových Hradů.

Pro okresní správu politickou (pozdější okresní úřad) v Třeboni to nebyl přijatelný návrh. Představený úřadu Jan Novotný v dopise zemské správě politické v Praze argumentoval, že Vitorazsko je hospodářsky a finančně velmi slabé a až na dva německé podniky nenajdeme na jeho území

Budova okresního úřadu od roku 1925

žádný průmysl. Příliv nových obyvatel české národnosti do Českých Velenic vysvětlil přičleněním oblasti k třeboňskému okresu, dále zmínil Třeboň jako tradiční spádovou oblast pro obce kolem Suchdola nad Lužnicí, vyjádřil obavy ze ztráty národnostní převahy českých obyvatel v potenciálním novém okrese a zapochyboval o schopnosti nemajetných Českých Velenic vybudovat byty pro dva tisíce nových obyvatel.

Vitorazsko v třeboňském okrese zůstalo a Třeboň byla i nadále centrem politické a soudní správy pro pohraniční obce. Se širším kontextem tohoto příběhu se budou moci seznámit návštěvníci Domu Štěpánka Netolického až do 7. března 2021 na výstavě Vitorazsko mezi romantickým zájmem a politickým tématem. 100 let od změny státních hranic.

Michal Morawetz